

Ali smo lahko svobodni v višjih gostotah, ko drugi trpijo? - Metafizični klepet z Yazhi (stik z IZ)

<https://www.youtube.com/watch?v=0CukNya8yxk>

Avtor:
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
February 11, 2021

Gosia: Pozdravljena, Yazhi. Kako si? Kakšno novo kozmično razodetje?

Yazhi: Ne. Odvisno od pomena razodetja in pomena novega.

Gosia: Nova - tista, na katera še nisi naletela v predhodnih razmišljanjih. Razodetja - spoznanja višjega jaza.

Yazhi: Preprosto se vedno pretakajo skozi mene, zato ne vem vedno, kaj se bo pretakalo skozi mene. Zato ne morem reči, da imam nova razodetja, saj tudi ta ne bi bila nova. To pomeni, da potrebujem vzrok, temo, vprašanje, da se tok začne. Iz ničesar je samo potencial, nobenega vektorja, nobenega izpostavljanja. Ne govorim neumnosti, poskušam ubesediti, kar čutim, kar ni vedno mogoče.

Gosia: To ni blebetanje. Razumem. V meni se včasih sprožijo zaradi določenega čustva, ki ga ne morem prepoznati. Ko to poskušam storiti, se pojavijo razodetja.

Yazhi: Torej, povedala si nekaj zanimivega: "V meni jih včasih sproži določeno čustvo, ki ga ne morem prepoznati." Določeno čustvo. Torej, kot vidiš, so čustva sprožilci. Če jih odstranite, kaj vam ostane? Prazna lupina, brez smisla, motivacije, življenja!

Gosia: Vem. Zato so čustva pomembna. Ker sem na primer danes zvečer... iznenada začela čutiti notranjo bolečino. Očitno brez razloga. Pritegnila me je vase, da bi ji posvetila pozornost, se ji posvetila, se vanjo potopila.

Yazhi: Potopi se, zakoplji!

Gosia: Ja, tako ja ... odložila sem svoje delo, si predvajala globoko glasbo in se osredotočila nanjo. Združila sem se z njo, na fizičnem nivoju. In začele so se mi pretakati ideje. Prihajale so iz tega stanja. Duša je poskušala razumeti sebe in svoje čustveno stanje ... a v ozadju je bilo nakazovanje na določeno razumevanje. Ali spoznanja. Zdaj govorim neumnosti.

Yazhi: Ne govoriš. Ker razumem.

Gosia: Ok. Ali pravzaprav... to niso bila toliko razumevanja kot vprašanja. Ampak vprašanja, ki so letela iz nekega razumevanja nekaterih razumevanj. Okej, bom natančna.

Počutila sem se, kot da... da sem bil vzeta iz stanja identitete Gosie, onkraj 5D, v neko bolj kolektivno stanje. Toda od tam... sem se počutila povezano... ali integrirano... z vsemi nižjimi stanji sebe, "nižjimi bitji"... tudi oni so bili del mene. In tako... sem se počutila: Počakaj trenutek. Ali sem res lahko svobodna? Tudi, ko sem v tem višjem stanju sebe? Ker so tudi ta nižja stanja mene. In doživljajo, da niso svobodna. Iz kakršnegakoli razloga. Mi smo eno.

Yazhi: Namig: Ni višjih ali nižjih stanj, je samo več tebe. In ideje, ki jih imaš, da stvari in vidike sebe katalogiziraš, kot višje ali nižje. Vse to si ti, enako pomembno. Zaslužijo si enako spoštovanje. Vsi vidiki. Brez višjega in nižjega, dobrega ali slabega, lahkega ali težkega, svetlega ali temnega.

Gosia: Da. Toda ob tem razmišljanju sem pomislila: Torej, ali sploh obstaja način, da bi bila duša resnično svobodna? Ne! Ker tudi, če se ti zdi, da si, bodo drugi deli tebe vedno doživljali, da to nisi in doživljali "trpljenje". Zdi se mi, kot da smo kot jazi iz višjega stanja ujeli v past Fizičnih Svetov in Doživetij ... prav tako kot ljudje v 3D!

Yazhi: Da bi bila resnično svobodna, moraš preseči te koncepte, sicer boš le zamenjala kletko, škatlo za nekoliko večjo.

Gosia: Jaz kot kolektivni jaz zgoraj ... bo vedno imel svoje ekvivalente ... "tam spodaj" v večnem ciklu! In ti deli mene bodo vedno čutili ločenost. Dvojnost. Trpljenje. Zaradi česar bom to čutila tudi sama! Ujeta sem! Klaustrofobija!

Yazhi: Obstaja način, kako je duša lahko svobodna in naravno gravitira v to smer. To je vse kar počne, iskanje širitve je iskanje svobode. Toda ko se širiš, ima svoboda svojo ceno. Vaš občutek za sebe.

Gosia: To je moja poanta. Tudi če presežem te koncepte, drugi deli mene tega ne bodo storili, kajne? Ali ne bom prek njih čutila tega, kar čutijo oni, ločenost? To se bo preneslo name! Na mene na kolektivni ravni. Oni so jaz!

Yazhi: Osnova tega koncepta je, da zavedna bitja sama ne morejo biti svobodna, dokler obstajajo druga bitja, ki niso svobodna, saj so le drug vidik ali točka pozornosti njih samih. Iskanje in boj za svobodo drugih, pomeni osvoboditi sebe.

Gosia: Točno tako. Kot si rekla zgoraj. Izgubiš svoj občutek samega sebe. In jih vse vključiš kot sebe! Toda oni... še vedno so v "ločenosti". Ali bi to pomenilo, da bi to čutila tudi jaz? Jaz, ki sem vse to. Torej, če oni še ne presežejo teh konceptov ... bo to pomenilo, da deli mene ne bodo presegli teh konceptov, saj so ti ljudje tudi jaz!

Yazhi: Ampak potem, kot pravi, tega ne boš nikoli dosegla. Ker bodo vedno obstajali deli tebe, ki niso svobodni, deli, ki v tem primeru pomenijo druge ljudi.

Gosia: To je točno tako!

Yazhi: Ampak... Potem je to izbira. Biti svoboden kljub nesvobodnim delom sebe.

Gosia: Kako? Če so oni ti!

Yazhi: Ko se odločiš, da se osredotočiš samo na svoje višje različice, ter prezreš druge. To zmoreš!

Gosia: Toda »višje« ko greš, jih ni mogoče prezret, če so integrirani. Čutiš jih v sebi. Oni so ti. Tvoje sence. Tvoje želje. Vse so del vašega kolektivnega jaza.

Yazhi: Ok. Nikoli ne moreš ignorirati, lahko pa integrirš, pri čemer uporabi te nesvobodne vidike sebe (kot so drugi ljudje), kot veljavne izkustvene primere, zakaj si sploh želiš svobode. Kot da si želiš svobode, ker veš, kako je biti nesvobodna.

Gosia: Zdi se mi, da smo mi na kolektivni ravni, to ogromno bitje, ki smo tam ... en um ..., kot ta monumentalni "padli angel", ki je stopil navzdol, da bi to izkusil. In zdaj smo ujeti. Tako kot so ljudje v sobi z ogledali za ogledali.

Yazhi: Vodilo ali namig se torej glasi: Nehajte soditi, ali ste svobodni ali nesvobodni. To je to, kar je. Preprosto. Dvojnost. En koncept ne more obstajati brez drugega.

Gosia: Težko je tega ne soditi. In od kod potem prihaja ta notranja bolečina?

Yazhi: Ko se vključite v enost, ste resnično svobodni. Ne glej samo grb ali cifro, glej cel kovanec!

Notranja bolečina pomeni, da je nekaj, kar ni usklajeno s tem, kar si resnično želiš in potrebuješ na ravni duše. To pomeni, da se oddaljuješ od svojega življenjskega načrta.

Gosia: Ja, ampak mislim, 7D in višje ste dobesedno drugi ljudje, druga bitja. Postajate vedno bolj kolektivni. Torej ne gre samo za to, kar ti kot identiteta presegš, ampak tudi za to, kaj ti drugi deli vas čutijo, kajne?

Zato to ..., kar čutijo oni, čutiš tudi ti. In zavedaš se tudi vseh "ekvivalentov pod sabo". Na nek način se je tu, v 3D, lažje počutiti svobodnega, ker si ločen od drugih "jaz". Lahko rečeš: "Pozabi nanje. Jaz sem srečen, ni mi mar, če drugi niso. Toda v višjih nivojih dobesedno postaneš oni!

Torej se ne moreš ločiti. To, kar oni so in kar čutijo, si tudi ti in čutiš enako. Integriraš njihove osebnosti. Torej si na nek način odvisen od teh drugih delov sebe, da se prav tako transcendirajo! Da bi postali popolnoma svobodni, kajne? Ali pa se mi je zmešalo?

Yazhi: Večina duhovnih učiteljev bi se strinjala in dodala, zato višja bitja pomagajo ljudem v nižjih gostotah, da se razvijajo. Ne, nisi nora, saj prav to pravijo številni učitelji z višjih sfer. Moja poanta je, da ni treba, da je tako!

Gosia: Dobro, pomagaj mi, da to presežem. Ker čutim, da je bil to vir moje današnje nenadne bolečine. To sem začutila z višje ravni.

Yazhi: Ponovno je to tvoja izbira, ki temelji na logičnem sistemu, na katerega si pristala. Ideje, ki jih imaš, napredni koncepti iz višjih gostot ali ne, so le ideje, ki jih imaš in jih zato ustvarjaš, jim daješ pomen. Ti jih nadzoruješ. Toda že samo dejstvo, da obstajajo in da jih nadzoruješ, vključuje povsem nasprotni koncept, stališče, da jih ne nadzoruješ. Torej sta spet dve.

Gosia: Mislim, da razumem!

Yazhi: In potem to pomeni, da imaš korak nad to ravno spet možnost izbire, ali boš sledila temu prepričanju, ki ga imaš, ali pa ga boš zanemarila v korist novega. Potem je to spet dvojnost: spet dva! Ostane vam le še koncept, da se ne drži nobenega prepričanja. Popolna integracija. Spoznanje, da si vse.

Tako kot sam čas. Iti skozi vrata ima svoje nasprotje, ne iti skozi vrata. Toda kako naj potem izstopim iz sobe? Potem »moram« uporabiti vrata, ampak potem je to le sistem prepričanja.

Iz nižjih sfer nič ne more obstajati brez svojega nasprotja. Torej potreba po uporabi vrat prav tako drži: ni ti treba uporabiti vrat, da bi šla iz sobe. To sta nasprotji, ki sta kozmično veljavni. Samo ti vidiš eno kot možno, drugo pa kot nemogočo.

Enako velja za popolnoma vse, kar obstaja. Celo čista enost, integracija, Vir, vsebuje pomen, ne Vira. Ali kako drugače bi ga opredelila? Toda tudi tisto, kar ni Vir, je Vir. Tako postane neopredeljivo!

Gosia: Toda če je potem vse samo to, ideja, ki ji dajemo pomen, vendar jo lahko nadzorujemo in se od tega pomena ločimo ... celo višja razodetja so to, ali ne izgubijo ta razodetja svoje vrednosti? Postanejo le poljubne ideje. S pomenom, ki jim ga sami dajemo, ki ga na koncu same po sebi nimajo. Kot tisto razodetje, ki sem ga imela zgoraj. Vse je samo Eter. Lebdeče. Prazno. Čaka, da mu nekdo da pomen in iz njega oblikuje ideje.

Yazhi: Tudi to, da izgubijo vrednost, je samo izbira, to si ti in ne "tisto". To si ti, ki se spreminjaš, in ne "tisto". V trenutku, ko začneš isksati pomen, ustvariš dvojnost in ustvariš nižjo gostoto, saj imaš z dvojnostjo, ločenost.

Gosia: Prav. Torej je najvišje stanje brez vrednosti, brez pomena? Samo je, kajne?

Yazhi: Da. Ampak potem... Kje je v tem zabava?

Gosia: Prav. A ko se enkrat zaveš narave vsega tega... tudi ta zabava izgubi svojo vrednost. Zavedanje, da je zabavno samo zato, ker mi tako rečemo.

Yazhi: Ko ljudje umrejo, skoraj vsi opisujejo občutek močne ljubezni. Tako goste, kot je niso občutili še nikoli prej. To je integracija, spoznanje in prisotnost na višjem nivoju, zato ljubezen.

Ko se vzpenjate v višje gostote, je to vedno prisotno. Umiranje pa še ne pomeni tudi vzpenjanje v višje gostote, saj kdor umre, s seboj odnese svoj sistem prepričanj. Zato so nastale nižje astralne ravni, ki jih religije imenujejo pekel!

Gosia: Potemtakem niso v celoti "kolektivni", bi rekla. Še vedno so ločeni. »Bojim se«, da bolj ko bo »raslo« moje zavedanje, čeprav se bom počutila bolj ekspanzivno (razširjeno, večjo) in vse, več ločenosti bom čutila skozi druge, druge dele sebe, ki jih bom s te ravni lahko še bolj čutila, da so del mene.

Yazhi: Da. V resnici je torej izguba Jaza v zameno za višje zavedanje in integracijo le še en sistem prepričanja. Zakaj? Ker ... in to prihaja od mene ... samo širi pomen in vrednost jaza. Pomeni, da si več. In spet si pripisuješ še več sistemov prepričanj, ker si več. Zakaj? Zakaj je andromedanski starešina več kot tista rakovica na plaži? Ni "več".

Gosia: Kakšni so torej sistemi prepričanj, povezani z višjimi stanji zavedanja? Iz tvojih izkušenj. Onkraj 5D.

Yazhi: Znebiš se jih z napredovanjem. Kot otrok, ki odrašča potrebuje par novih, večjih čevljev! Zakaj? Ker potrebuješ sisteme prepričanj, da bi lahko imel izkušnje. Ker pa imaš kot duša le en namen - širiti se. Ko enkrat doživiš to izkušnjo... Želiš še več! In potem nadaljuješ v nedogled. In ta večnost je hitra, saj nenadoma spoznaš, da lahko nadzoruješ čas. Kajti časa, ki bi ga lahko nadzoroval, Ni, je le odsev tebe samega. Zato ne potrebuješ večnosti, da bi se povzpenjanje gostote.

Najprej počasi, kot iz 3D. Potem pa izjemno pospešiš! Svetlobni skok! Postaneš enost, Vir, integracija. Toda še vedno si želiš več. Ker je to tisto, kar počneš. Zato ne veš, kaj naj narediti sam s sebo.

In potem ti ne preostane drugega, kot da začneš znova... Razlog, zakaj višja bitja končajo kot zvezdna semena in duhovni vodniki za ljudi (spet samo oni), ki so še vedno v nižjih sferah.

Gosia: To je točno to, kar čutim. Mi, ki smo na višjih področjih, ne vemo, kaj naj počnemo sami s seboj. V nekem kolesu za hrčke.

Yazhi: Da, vendar je to izbira.

Gosia: Pa je res?

Yazhi: To je izbira, ki na primer vsako posamezno dušo pripelje na Zemljo. In zato na koncu koncev ni nobenih žrtev! Le če jih želiš!

Gosia: A težava je ... in to se nanaša na moje prvotno vprašanje: Tudi če se individualno dvignemo "višje" ... stran od kletk, Matric, celo 5D Matric, se drugi deli mene še vedno ne dvignejo. Večno! Torej, Yazhi ... moje vprašanje se glasi: Ali si lahko resnično svoboden "tam zgoraj", ko transcendiráš (*se dvigneš v višje gostote nivojev realnosti op.p.*), drugi deli tebe pa ne?

Yazhi: Ponovno se lahko osredotočiš le na eno časovno linijo. Svojo in se ne obremenjuješ s tem, kaj se dogaja v drugih.

Gosia: Ne časovne linije, mislim na gostote. Ista časovna linija. In višje, ko greš, tako ali tako integriraš še več časovnih linij vase!

Yazhi: Da. Ne moreš iti v višje sfere, ne da bi integrirala vse časovne linije. Vsaj svoje <---

Gosia: Drži. Torej, višje ko greš, bolj ko integriraš vase kot sebe... bolj se zavedaš, koliko drugih delov tebe še ni integriralo ničesar! Kako se torej lahko tam počutiš svobodno? Lažje je od tu, kjer se počutiš ločeno. Čutiš samo eno osebo. Ti. Gosia. Ne Gosia, plus Katherine, plus Yeshenia, plus John, plus žabec Kevin. Vsi ste ti.

Yazhi: Da, vendar je to še vedno izbira. Preseči moraš potrebo po svobodi. Sprejemanje. Brez navezanosti, brez pričakovanj. To, kar sprašuješ, je osnova naukov Siddharthe Gautame, navezanosti, ki vodijo v trpljenje.

Samo odpor do integracije. In to je še en namig: Odpor. Trpiš, ker se upiraš temu, da nisi svobodna.

Gosia: Mislim, da ne gre za samo potrebo po svobodi, kot tako. To bo samo občutenje njihove bolečine. Seveda. Ker boš čutila, da si oni. Če postanem oni, kako je lahko ne občutim?

Yazhi: Čutiti trpljenje drugih kot svoje lastno, to je empatija. Vendar le zato, ker so tudi oni vi.

Gosia: To je to, kar mislim! Torej, moje vprašanje je... Ali v višjih sferah, ko postaneš kolektivna, čutiš bolečino drugih kot svojo? Vseh tistih bitij, ki sestavljajo tebe?

Yazhi: Da, čutiš!

Gosia: Če je tako... Kako se lahko tega osvobodiš? Če veš, da ti - drugi deli tebe to čutijo. Ali se vrtim v krogu? Žal mi je.

Yazhi: Izbira: iti in jim pomagati, navsezadnje imaš večnost z višje perspektive, ali pa jih preprosto ignorirati. In lahko ignoriraš. In ne.

"In ne" pomeni: In odgovorila bom z vprašanjem: Kaj misliš, da so tvoje sence? Nič drugega kot bolečina vseh tistih, zaradi katerih si to, kar si. Ponovno imaš odpor do tega, da bi občutila to bolečino. Stvari vidiš tako, ker se upiraš bolečini. Kaj pa, če si dovoliš, da jo začutiš! Začuti bolečino! Za spremembo se ji ne upiraj. Dovolite ji, da vas uniči.

To je v nasprotju z intuicijo. Toda ko to storiš, je osvobajajoče, saj spoznaš, da še vedno obstajaš kljub temu, da si bolečini dovolila, da te uniči. Ne moreš biti uničena! Toda zdaj to čutiš! To te navdaja z zelo močnim občutkom.

Gosia: Da, razumem. Ko to začutim, se tudi sama znajdem v bolečini. A potem se zavem, da bo vedno prisotna. Sem "padli angel", ki je padel v hrčkovo kolo in zrcalno sobo. Vsi smo padli. Hrčkovo kolo in zrcalna soba sta tridimenzionalni in petdimenzionalni svet.

Yazhi: Zelo lepo povedano, da.

Gosia: Res je, kajne? "Težava" je v tem, da je po mojem mnenju prepozno. Vir je že sprejel "odločitev". Ne more je vzeti nazaj ali razveljaviti.

Yazhi: Duše imajo tudi še eno motivacijo, da se inkarnirajo v trpeči svet in življenje. In postanejo odvisne od tega, kar je razlog, da se vedno znova vračajo. V veliki meri doživljajo ločenost, odtujenost, trpljenje. S strašnimi travmatičnimi življenji! Ker imajo ob vstopu v posmrtno življenje ta občutek še sveže v spominu. In potem doživijo ogromno integracijo, večjo ljubezen, večjo enotnost ... Samo zato, ker imajo kontrast, ki jim omogoča, da cenijo življenje v višjih sferah! Bolano, okej ampak to počnejo!

Gosia: To je zasvojljivo. To je tisto, kar mislim. Kot sem rekla, prepozno je, da bi vse to odpravili. Postali smo zasvojeni. In ne, ne tako bolano. Spominja me na mene. Sem velika ljubiteljica kontrastov. Zato se počutim kot ta "padli angel".

Yazhi: Če se tako počutiš, je to zato, ker to tudi si!

Gosia: Sem. Ampak... Zdi se mi, da smo vsi. Tako kot iz visoke Federacije na celotno človeško raso gledano kot na eno bitje. To je tisto, kar tukaj imenujem "padli angel". Ne samo jaz individualno. Vsi mi. Naše Bitje. To je padlo v 3D-5D "igro".

Yazhi: Točno tako. Mi smo eno samo bitje. In spet samo celica še enega, še bolj razširjenega bitja! In prav zato je človeška rasa in vse njene težave le odsev vseh njih in tega, kdo so notranje kot kolektivno bitje!

Gosia: Čutim, ko to gledam iz višjih sfer sebe ..., gledam "sebe" spodaj ... sebe, kar pomeni celotno raso - eno bitje... čutim: To je večno. Nikoli ni izhoda. To je neizvedljivo. Dvojnost in vse ostalo. Vedno bo. Padec se je zgodil. Zdaj je čas, da se ponovno uskladimo. Sprejmi to in pusti, da se zgodi. Morda ti ni treba več pomagati. Preprosto pustiš, da se zgodi.

Yazhi: Ni tvoja naloga, da jih vse rešiš. To je odločitev da to storiš da poskušaš to storiti. Vendar to na koncu ni za njih... ampak zate! Kar pomeni, da jim pomagaš kot sebično dejanje! Ker, kot smo rekli zgoraj, so tudi oni ti. Zato nikoli ne moreš ravnati resnično altruistično! Še en razlog, zakaj služenje drugim ne more delovati. To ni osnova holografske družbe. Gre za uskladitev lastnega interesa s kolektivnim interesom. In njihova splošna naravnost in način bivanja.

Gosia: To je zato, ker je vsako služenje drugim resnično služenje samemu sebi.

Yazhi: To je neizogibno!

Prevedel: Stane B